

Мржвков, Парашкева х Димитров, Анастас поп Хинов, Христо Пиронков и Атанас Костов; секретар Иван х Паков; преносвач на пощата от Ромжния в бжлгарското беше пжк Сава Ржжанов от Тетевен.

Борис Мандушев

Основанието на Славянското Благотворително Д-во в Бжлгария).

СПОМЕН

Преди години, когато в сграната на нашата Освободителка цвгтеше културата и просветата беше достигнала до своя разгар, когато тя бе отворила обятията си за всички които, жадни за по-широк простор на образование, намираха радушен прием, маса бжлгарчета беха постжпили да следват разни професии в многобройните руски учебни заведения.

Привлечени най-много от гостоприемството, което срещаха при братския народ, те живееха повечето с осжждни средства, а някои даже преживяваха само с подания от фонда за помагание южните славяни на Славянското Благотв. Общяство в Петроград, от фонда на Азиятския Департамент и от много други милосердни заведения.

Това се продължаваше ред години. Едни от младежите, които успеваха да довршат образованието си, се връщаха доволни и се отдаваха на частна практика, а други — заемаха високи джржавни постове, и в последствие играеха важни роли в управление сждбините на родината ни.

Да описвам подробно кристалната душа на истинския русин, неговото благородно сжрце, а главно чувството му на сжстрадание спрямо ближния, излишно ще бжде, тжй като немам намерение да правя характеристика, обаче, това, което най-голем отпечатжк намира в джлбоката почит на бжлгарина е, че, наистина, само русина е единствения от славянската раса, който е в сжстояние да раздели ризата си, само той е човека надарен с истинско хумано сжрдце, като че ли само той притежава онова чистосжрдечие и задушевна интимност далеч от злоба, завист, интерес и поквара; а че

¹⁾ Редакцията на Р. Мисжл дава място на тия спомени, считайки че те представят интерес за онези, които искат да знажт нещо за основаването на Славянското Д-во у нас. За правдоподобността на фактите отговаря автора на спомените.